

גורסה תימן

שאלות

זמני פניסת וציאת השבת

פרשה	כניסת	ציאת
במדבר	19:19	20:21
נשא	19:23	20:25
בהעלותך	19:26	20:29
שלח	19:29	20:32
קרח	19:31	20:33

*לפי זמן ת"א

לסוף ירושלים יש להוסיף
15 דקות לכניסת השבת
לסוף חיפה להוסיף 9
דקות לכניסת השבת.

ירחון לחודש סיון הגשע"ז ליצירה בשכ"ח לשטרות
העורך: שמואל מחפוד יצ"ו כתובת המערכת: רחוב הגר"א ו, רה"ע

מצב רבני

מז"ר הה"ג דיין אבירן יצחק הלוי שליט"א

אחד מתלמידיו הגדולים היה הגאון הרב חיים חבארה זצוק"ל, שלמים פהן
קרב ויכדן בארץ הקדש. אם נתבונן, ראשית צמיחתו היתה דוקא בלדותו, בעודו
צעיר לזמנים, או אז קרבו רבני וטפח את כשרונותיו הברזים. וכך תאר בנו, זקני
הגאון הרב שלום יצחק הלוי זצוק"ל: עוד בשחר ילדותו היה הרב חיים חבארה יוצא
ובא בבית אדוני מורי ורבי הרב יחיא יצחק הלוי זצ"ל. התחבב מאד על הרב בשל
כשרונותיו המעלים ומדותיו התרומיות, והוא אף נבא לו שגייע לגדולות. בעודו נער
עבר ללמד ולהגות בתורה, בבית מדרשו של הרב.
הוא הסתופף בצלו ושתה בצמא את דבריו. שקדן גדול היה ומדי לילה היה
משכים ללמד גמרא ופוסקים כדרך של כל חכמי תימן. ענג מיוחד היה לראות נער רך
בשנים כמותו מקדים באשמרת השנה, לרן ברנה של תורה, עם קשישים ממנו בשנים.
זכורני אותה דמות המזהירה כיצד היתה שקועה ראשה ורבה בסוגית הגמרא. בבית
מדרש זה בצלו של הרב, הטבעו והחתמו גישתו הצלולה בלמוד ומדותיו הנעלות. עד
כאן דבריו של הרב שלום זצ"ל.

דומה כי בכך רואים אנו מהי הדרך לגדל תלמידי חכמים, ולהצמיח דור מפא"ר.
וכך, מדרכיו הקדושות עלינו ללמד, ובנתיבותיו להלך, ומתוך השאיפה לגדלות נזכה
בעזרת ה' לעלות ולהתעלות.

בחדש סיון שבו נתנה התורה, לפני שמונים וחמש שנים,
הסתלק לבית עולמו רבה הגדול של העיר צנעא שבתימן, זקני
הגאון הרב יחיא יצחק הלוי זצוק"ל.

כתוב במדרש (שיר השירים רבה א', ד'), בשעה שעמדו
ישראל לפני הר סיני לקבל התורה, אמר להם הקדוש ברוך הוא,
הביאו לי ערבים טובים שתשמרוהו ואני נותנים לכם. בקשו להביא את אבותינו,
ולא קבל. אלו נביאינו, ולא קבל. אמרו, הרי בנינו עורבים אותנו. אמר הקדוש
ברוך הוא, אלו ודאי ערבים טובים, על ידיהם איתנה לכם, וכמו שכתוב "מפי
עוללים יונקים יסדת עז" (תהלים ח', ג'), ואין עז אלא תורה, שנאמר "ה' עז
לעמו יתי" (תהלים כ"ט, י"א). כך ילדינו אנו, בכל דור ודור, הם הם הערבה
לשומר המסורת ולהמשיך הנחלתה לדורות עולם, עד ביאת משיח צדקנו, וממילא
מוכנת החשיבות בחנוכים הראוי.

ידועים הם דברי רבנו מאיר שמחה הפהן, בעל משך חכמה, על הכתוב
בספר שמות (י"א ג'): "גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה
ובעיני העם", כי יש מי שקבדו רב אצל הנכבדים והשרים הגבוהים ורמי המעלה,
לפי שהוא מצוין בחקמתו, בגדלתו ובעשרו. ויש מי שקבדו רב אצל ההמונים
והפשוטים דוקא, לפי שהוא מצוין בשפלותו וענותנותו. זכה משה רבנו שהיה שמו
גדול אצל הכל, אצל הנכבדים והחשובים וכלפיהם אמרה התורה "בעיני עבדי
פרעה", ואצל ההמונים והפשוטים וכלפיהם אמרה התורה "ובעיני העם". כך
"בן משה", רבנו יחיא יצחק הלוי ששם אביו היה רבי משה, היתה ההערצה אליו
אצל הכל. רבות נכתב ועוד יכתב, על השפעתו הרבה בכל תחומי הנהגת הקהלה,
אולם נקדה אחת ומיוחדת יש לחדד: מסורת היא דבר הנמסר מדור לדור, מתמשך
ומשתלשל, וממילא החשיבות הרבה ביותר מתייחסת לחנוכו של הדור הצעיר,
הוא אשר יפרח ויגדל וינהיג את הדורות הבאים.

בכך מובנת מעלת השפעתו של רבנו יחיא יצחק הלוי על דורנו אנו, כאשר
גם את הדור הצעיר הדרוך במסלה העולה בית אל, ובכך דאג להמשיך העברת
המסורת הנאמנה מדור לדור. רבנו היה מן הראשונים אשר בקשו לזאג לחנוכים
של ילדי ישראל, בהקמת ובסידור בית ספר לבנים בעיר הבירה. גם בגדלות היתומים
הנזרחה, בה בקשו השלטונות להעביר על דתם ילדים רבים, עמד רבנו בראש
הלוחמים בגזרה והצליח להבריח רבים מהם אל מחוץ לתימן, ובכך להצילם משמר.
בראש דאגותיו ופעליו היתה הדאגה לחנוך ילדי תימן. הוא שלח שליחים
לכל קצו תימן ולכל ישוב וישוב, כדי לעמד על צרכיהם של הקהלות בתחום החנוך
וצרכי הדת בכלל, והוא תבע מראשי הקהלות הקמת מסגרות לחנוך חובה לילדי
תימן. על ידי שליחו הנאמן, הגאון הרב יחיא נחום זצוק"ל, בצר לכלי הקר את
כל מערכת החנוך וההוראה בכל רחבי תימן והעמידה על העקרונות ההלכתיים,
המחייבים את ההורים ללמד את בניהם ולהעמיד להם מורים ומלמדים לממוש
החובה החנוכית הזו. דגמה לדבר היתה

בפורים, כאשר היו הילדים רגילים לפוצץ
נפצים הנקראים "קריח" לשים לב שיש
דגש ברי"ש. בזמן רבנותו, מנע רבנו
יחיא יצחק את הילדים ממנהג זה, בטענה
שלא כך היא דרכה של שמחה יהודית.
לאחר פטירתו, לא עלה בידו ממלא מקומו
למנוע את הילדים ממנהגם, ואדרבה, אחד
ממתנגדיו העז פניו והשליך לתוך חצר הרב
אגדת נפצים, שהתפוצצו בזה אחר זה.
עם זאת חמל על ילדי ישראל ודאג
לכבודם. כך ארע בסעודת מצוה, שאחד
הילדים הגיש תקרבת ביד שמאל, והגאון
הרב סעדיה עזריי זצוק"ל קפץ וקרא:
"סטרא אחרא", לאמר שאין להגיש ביד
שמאל, המסמלת דינים וגבורות. רבנו
יחיא חש לבשתו של הילד בפני גדולי
הדור, והפטיר מיד: "קבל בשמאל - קשר".

מצב סופרי

מלאכת כותבי ספרי תורה - הרה"ג עמרם קרח זצ"ל

אם הסופר רוצה לכתב ספר תורה על הגויל, הולך אל הברסקי,
בורר עורות כבשים מעבדים כחפצו, והעבדן מוכרן לו גלמיים
מבלי קצוע ולא תקון. הסופר מביאן לביתו, מרפכן בזלוף מים,
ושוטחן וממתקן ומחליק פנים שלצד הבשר על ידי כלי הנקרא
מבשרה, ואחר כך חותך היתרונות והקרנות שבקצוות עד שיהיה
העור יריעה מרבעת, ואז צובע היריעה בצבע הרד הדומה לעין
הפרכס, ורושם בשני קצות היריעה נקבים בכלי הנקרא סרגל
כמנין השטין הנהוגים, ומשרטט אחר שמשפשו פני יריעה שבצד
שער, באבן חלקה יפה, בכדי שתהיה ראויה ונוחה לכתיבה ומחלק

הדפים ומתחיל מלאכתו.

רב הסופרים אמנים לעבד קלפים,
והסופר עושה כל המלאכות
שנזכרו במעשה הגויל, ומחליק
פני העור שלצד בשר שעור הראוי
לכתב עליו, ומשאירו לבן ואינו
צובעו בשום צבע.

הדוכסוסטוס אין נמצא בתימן,
כי אין אמנים היודעים לחלק
את העור לשנים, והדיו אינם
יודעים לעשותו כי אם במי עפצא
וקנקונתום, אחריות תקון הכתיבה
וההנהגה על הסופר.

"שילש בעמים בשעה יצאה כל זכורך את פני העיר" יי אלהי ישראל

מאגנת תימן

שומר שבת

מבסס על פי נסים בנימין גמליאלי, ויצא לאור בעזרת ה' בקרוב בספר "אגדות תימן".

היה היה נער יתום, עם ארץ, לא ידע אפילו קרנת אלף (=קוצה של אלף) ולא למד לספר עד עשר. כדי לדעת אימתי חל יום שבת, היה סופר אבני חצץ (ועד חצם) ובעזרתם היה מונה את מספר הימים ולומד באיזה יום בשבוע הוא עומד. פעם עבר בעירו של אותו יתום רב אחד נודד. הרב ההלך הציג לו ליתום העני ללכת עמו - להלוות אליו בכל אשר ילך ולשמרו - והוא ידאג למזונו וילמדו תורה. היתום קבל את ההצעה והלך עמו. הלכו בדרך מיום ראשון עד יום חמישי, והנער אינו מסיח דעתו מהחצוצות ואינו שוכח לספר את הימים. בצהרי יום ששי, כאשר השירה היתה עושה דרכה בלב לבו של מדבר שומם, עמד הנער באמצע הדרך ולא רצה עוד לעשות צעד נוסף. "שבת" - הוא אמר - "לא אחלל את השבת". הפציר בו הרב להמשיך ללכת הלאה, כי אמר: "הן עוד היום גדול ולמה נשב במדבר המסכן הזה", אך הוא באחת: - "שבת" הבהילו אותו אנשי השירה והלכו עליו אימים מהסכנות הצפויות לו במדבר, והוא לא התרגש ולא נבהל. ראו שלא יוכלו לו - נדו לו בראשם והלכו... היום רד והלילה בא - ומלאך שלוח בא לשמרו מסכנות הלילה ולנסותו בנסיון. לפתע ראה הנער העני דבר מה נוצץ בתוך האפלה. העמיק מבטו וראה שהדבר הנוצץ אינו אלא מטבע כסף. אך עתה, שהלילה הוא ליל שבת - אסור הוא בטלטול ואינו כדאי אפילו להרהר בו. חצות לילה, שמים זרועים כוכבים, היתום מצנף על משטח סלעי, ראשו בין ברכיו, נים ולא נים. משב רוח מדברי יבש טף אותו ופקח את עיניו. בתוך כך הגניב מבט לעבר המטבע, לראות העודנו במקומו, והפעם הוא ראה לא מטבע אחד, אלא ערמה של מטבעות מבהיקים ומזרחיים באלפי צחצוחים. "שבת! שבת!" - לחש לעצמו ועצם עיניו ונרדם שנית. כיון שעלה עמוד השחר ונצנוצי החמה נשתלחו על פני חללו של המדבר, פקח הנער את עיניו וראה לא ערמה אחת של כסף אלא ערמות רבות, ממש כמון קרח... אם רצונו להיות עשיר אדיר - הנה הבחירה בידו. כל מה שהוא צריך לעשות - להושיט יד ומלא את כיסיו... אבל, כיון ששבת היום, אין ברה אלא לותר על כל העשר הפרוש לרגלי ולדחות אותו. - "שבת, שבת, שבת!" - חזר הנער העני והזכיר לעצמו את קדשת היום והתעלם מן המראה הגדול והמפתה המרמז לגני עיניו. הוא הסתובב בין ערמות הכסף ללא כל יחס אליהן, כשהוא נזהר שלא לגנוב בהן, אפילו בקצה הצרן של אצבע רגלו הקטנה. כיון שפנה היום ונסתלקה חמה, אמר הנער: "עתה שצאצא שבת - אסורה נא ונראה מה טיבם של אוצרות אלה ואם עודם קמים ועומדים במקומם" הישיר מבטו לפנים, ובהנה נגזר ולשמאל ולאחור - ולא מצא כלום. כל האוצרות שראה במשך כל היום, נגזר ואינם. נותרה רק מטבע אחת קטנה שהיתה נמחת שם עוד מיום ששי, לפני כניסת השבת. נטל

פיצוח וששסוע

נפשו בתוך התפזרת את המלים הקשורות לחג השבועות, מלאו את המשבצות, התאימו את המספרים לשורת המשבצות שלמטה ותגלו מה פרוש הפתגם השגור בפי אבותינו בתימן. שלחו ואולי תזכו... הפתגם במקורו הוא: "אלא צאחבר עסל, לא תלחסה כלה".

1. שם כפי לספר שממנו לומדים בליל שבועות 5. סבו של דוד המלך מצד אביו.

5	15	3	9
---	----	---	---
2. הלשון שבה יש הוהגים לספר את העמר.

5	9	3	11
---	---	---	----
3. שמו של חג השבועות.

18	4	18	22	16
----	---	----	----	----
4. הרב שחבר את האזכרות.

6	18	11	22	4
---	----	----	----	---
5. השלם מספר משלי: בן ----- ישמח אב, ובן כסיל תזגת אמו.

11	2	10
----	---	----
6. מגלה שאותה נהגו לקרא בשבועות.

6	3	22
---	---	----
7. הרב שחבר את האזכרות.

17	3	22	18	15	20	14	15	13	11	17	12
----	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

מצאו את הפתגם המסתתר!

<table><tr><td></td><td></td></tr><tr><td>11</td><td>6</td></tr></table>			11	6	<table><tr><td></td><td></td></tr><tr><td>5</td><td>9</td></tr></table>			5	9	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>3</td><td>14</td><td>16</td><td>16</td><td>17</td><td>6</td></tr></table>							3	14	16	16	17	6	<table><tr><td></td><td></td></tr><tr><td>17</td><td>4</td></tr></table>			17	4	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>12</td><td>15</td><td>5</td><td>2</td></tr></table>					12	15	5	2	<table><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>2</td><td>22</td><td>15</td><td>10</td></tr></table>					2	22	15	10	<table><tr><td></td><td></td></tr><tr><td>11</td><td>4</td></tr></table>			11	4
11	6																																																	
5	9																																																	
3	14	16	16	17	6																																													
17	4																																																	
12	15	5	2																																															
2	22	15	10																																															
11	4																																																	

הזוכה לחדש אייר הילד הנעים אלעזר עראקי הי"ו
בין הפותרים נבונה יגלל מבואט מפאר,

את הפתרונות יש לשלח לשמואל מחפוד - הגר"א 1 ראש העין.

נתן למנחם את הזכיה ב"נוסח תימן" ביריבובים 26 בגי ברק.

הלכה ומנהג

ליל שבועות

בליל החג יוצאים מבית הכנסת בזריזות, כדי לקיים את סעודת החג ולהזדרז לשוב אל בית הכנסת, ללמוד הלילה. לילה זה נקרא "ליל הקריאה", על שם שלומדים בו תורה נביאים וכתובים, משניות, וכל הסדר המדפס בסדורי ספרד. תוך כדי הלמוד שותים קפה חם אשר כל אחד מביא עמו, או נשים צדקניות מנדבות עבור הצבור. ויש שגם מזלפים על פניהם מי ורדים, לריח ולהתעוררות מתנומה ונמיות. ויתכן שענין זלוף מי הורדים דומה למנהג חלקת עשירי הריח, וכמובא במדרש, לא נתנו ישראל ריח טוב בעולם אלא בסיון וכו', הרי שעה שתנזן תורה לישראל. (על פי עריכת שלחן)

גופיה ציצית בקשר תימני

גופיה ציצית 100% כותנה
איכותית ביותר עם פתיל
עבה עבודה יד בקשר
תימני. בכל המידות.

במחיר: 47 ש"ח

במקום: 80 ש"ח

המבצע מוגבל ללקוחות פרטיים ולא למשקקים
ולחודש סיון התשע"ז בלבד, עד גמר המלא.

* ספרים * טליתות * דיסקים * לבוש תימני * גריל לפיתות * פלטה מתקפלת לשבת ועוד.

רחוב בירנבוים 26, בני - ברק א' ה' 10:00-21:00, יום ו' 9:00-13:00

טל: 053-3336661 053-6781444 www.nosachteiman.co.il

מכאן לחודש סיון